

Forslag

til

Lov om ændring i færdselsloven.

(Motorkøretøjer til erhvervsmæssig personbefordring).

Fremsat den 1. marts 1962 af *justitsministeren*.

I § 73, stk. 3, i færdselsloven, jfr. lov- bekendtgørelse nr. 231 af 27. juni 1961, indsættes som 2. og 3. pkt.:

„Med hensyn til andre motorkøretøjer, der benyttes til erhvervsmæssig personbefordring, kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet bestemme, at de i

overensstemmelse med regler, der fastsættes af justitsministeren, skal være afmærket på særlig måde og, såfremt de tager hyre på vej, være forsynet med taksameter. Kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelse fra disse bestemmelser“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter motorloven af 1927 § 36 som affattet ved lov nr. 270 af 9. juni 1948 fastsatte kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet antallet af drosker i kommunen og taksterne for droskekørsel; endvidere kunne kommunalbestyrelsen, ligeledes efter forhandling med politiet, fastsætte taksten for anden erhvervsmæssig personbefordring med motorkøretøj. Loven bestemte, at der ved drosker skulle forstås „motorkøretøjer, der søger hyre på offentlig gade, vej eller plads eller på dertil af politiet anviste holdepladser“. Disse regler suppleredes for en række kommuners vedkommende af droskerelementer, udfærdiget efter reglerne for politivedtægter, med bestemmelser om droskers indretning og benyttelse.

Denne ordning blev ændret ved færdselsloven af 1955. Efter denne lovs § 73, stk. 2, skal ved *drosker* alene forstås motorkøretøjer, der kan søge hyre på dertil af politiet anviste holdepladser. Deres antal kan bestemmes af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Kommunalbestyrelsen fastsætter — ligeledes efter forhandling med politiet — taksten for droskekørsel og kan tillige fastsætte regler om de krav med hensyn til droskers indretning og benyttelse, som hensynet til publikum tilsiger, herunder regler om taksameter og særlig

afmærkning af droskerne. Om *andre motorkøretøjer*, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, gælder, at de ligesom drosker frit kan søge hyre på vej, men at der ikke for deres vedkommende kan fastsættes nogen antalsbegrænsning eller er særlig hjemmel til af hensyn til publikum at fastsætte krav med hensyn til køretøjernes indretning eller benyttelse; heller ikke deres takster kan reguleres.

Efter det foreliggende lovforslag kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet træffe bestemmelse om, at ikke alene drosker, men også andre vogne, der benyttes til erhvervsmæssig personbefordring, skal være afmærket på særlig måde og, såfremt de tager hyre på vej, være forsynet med taksameter.

Af hensyn til publikum må det — i hvert fald i de større byer, hvor publikum ikke kan have noget kendskab til de enkelte vognmænd og deres køretøjer — anses for rigtigst, at alle vogne, der tager hyre på vej, giver mulighed for den betalingskontrol, som anvendelsen af taksameter betyder.

Ved kravet om særlig afmærkning af motorkøretøjerne opnås, at publikum på en klar måde gøres bekendt med, om en vogn, der søger hyre eller modtager bestilling, er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring. Samtidig tilvejebringes herved